

Chương 59

NHỮNG CƠN ĐAU ĐÓN KINH KHỦNG VÀ ĐỨC NHẪN NHỤC CỦA THÁNH GIUSE

Thánh Giuse mỗi ngày một yếu nhược hơn. Ngài không còn thèm khát và cũng chẳng còn muốn ăn bất cứ gì nữa. Chỉ có thức bổ dưỡng thiêng liêng do lời cầu nguyện và những giáo huấn của Chúa Cứu Thế mới làm cho Thánh nhân no thỏa được mà thôi. Chúa Giêsu liệu cách thuyết phục hiền phụ dùng chút ít của ăn, còn Đức Maria thì dọn những món đúng khẩu vị của Ngài. Chúa Giêsu còn đổ thêm ân sủng và phúc lành của Người vào đó nữa. Thánh Giuse liền hưởng dùng, nhưng chỉ dùng vừa đủ để cầm hơi mà thôi.

Một đêm kia, Thánh Giuse đau đớn quá sức. Thánh nhân chịu đựng những cơn đau với một sức nhẫn nại vô địch và dâng lên Thiên Chúa để đền bồi tội lỗi bản thân - ít ra là theo cách nghĩ của Ngài - chứ kỳ thực, Thánh Giuse không bao giờ phạm bất kỳ một tội lỗi nào.¹ Vì không muốn quấy rầy Đức Maria, càng không muốn làm phiền Chúa Cứu Thế, nên Thánh Giuse đã chấp nhận đau đớn trong tinh thần hoàn toàn tin thác, phó mặc cho Thiên Chúa đoái thương lo liệu.

Trong tâm trí, Mẹ Thiên Chúa đã nhìn thấy tất cả những gì đang diễn ra, và Mẹ cầu nguyện thật nhiều cho vị phu quân thánh đức. Mẹ van nài Thiên Chúa nâng đỡ và ban cho Thánh nhân sức mạnh cần thiết để chấp nhận đau khổ với tinh thần phó thác, ngộ

hầu sắp được công phúc trọng đại. Đức Maria chờ đợi, và Thiên Chúa đã tỏ dấu muốn Mẹ đến với Thánh Giuse, và Mẹ đã lập tức đến an ủi và lo liệu thuốc thang cho Ngài trong cơn đau đớn. Từ gian phòng của mình, Chúa Giêsu cùng với Mẹ Maria đến thăm dưỡng phụ Giuse. Vừa nhìn thấy hai Đấng, Thánh nhân giơ đôi tay lên trời và cảm tạ Cha Trên Trời đã sớm ban an ủi bằng cách sai hai Đấng An Ủi Tuyệt Vời đến với Ngài. Nhìn về Chúa Giêsu, Thánh Giuse tỏ cho Người một cử chỉ yêu mến rất tha thiết; sau đó, Thánh nhân gọi tên Đức Maria, người bạn đời yêu dấu của Ngài. Cơn đau đớn của Thánh Giuse khi ấy liền được giảm bớt.

Với tấm lòng ân cần chăm sóc, Đức Maria đem hơ nóng những miếng vải và dùng như một liệu pháp để làm giảm đau cho Thánh Giuse. Đức Maria đã thể hiện lòng cảm thương thấm thiết dành cho vị phu quân yêu dấu, và hỏi Ngài xem Mẹ có thể làm được những gì để giảm bớt cơn đau cho Ngài. Thánh Giuse mãi nguyện đáp rằng chính sự hiện diện của Chúa Giêsu và Mẹ Rất Thánh là tất cả những gì Ngài cần để được an ủi. Thánh nhân không dám yêu cầu hai Đấng lưu lại, mặc dù Ngài biết sau khi hai Đấng đi khỏi, cơn đau sẽ trầm trọng hơn, và như thế linh hồn Ngài chẳng khác nào như đã lìa xác. Tuy nhiên, Thánh nhân phó thác hoàn toàn cho sự an bài của Thiên Chúa, và tự nhủ: “Nếu Thiên Chúa muốn tôi được an ủi, Người sẽ định cho Con Chí Thánh và Mẹ Rất Thánh không rời khỏi tôi. Còn nếu thánh ý Thiên Chúa muốn tôi phải chịu đau đớn và phiền não, Người sẽ để hai Đấng bỏ đi. Ôi Thiên Chúa của con! Con xin vui lòng vâng theo thánh ý của Chúa!”

Lúc này, Đức Maria và Chúa Giêsu vẫn ở lại bên Thánh Giuse cho đến khi cơn đau của Ngài dịu hẳn. Sau đó, hai Đấng mới đi khỏi, còn Thánh Giuse thì thiếp vào giấc ngủ. Lúc ấy, Thiên thần Chúa đến nói chuyện và thông báo cho Thánh nhân biết sứ điệp Thiên Chúa là giờ chết của Ngài đã gần kề; và vì thế, Ngài nên dọn mình bằng cách nhiệt tâm thực hành nhân đức để lập công

phúc. Ngoài ra, Thánh Giuse còn được biết Thiên Chúa sẽ thử thách Ngài bằng một cơn bệnh, với những đau đớn rất kinh hồn.² Thiên thần khích lệ Thánh Giuse hãy kiên tâm và bảo đảm Thánh nhân sẽ làm cho Thiên Chúa thỏa nguyện nhờ sự nhẫn nại và phó thác trong cơn thử thách. Khi ấy, Thánh Giuse chợt tỉnh giấc. Ngài hoàn toàn suy phục thánh ý Thiên Chúa và tận hiến bản thân cho Người, đồng thời tuyên bố sẵn sàng đón nhận mọi sự Thiên Chúa gửi đến. Thánh nhân cũng cảm tạ Thiên Chúa đã cho Ngài biết sứ điệp ấy và khẩn cầu ơn phù trợ trong cơn đau khổ.

Liên khi ấy, Đức Maria trở lại với Thánh Giuse. Thánh nhân ngồi dậy và kể cho hiền thê mọi sự, để Mẹ Rất Thánh cầu nguyện và khẩn xin cho Ngài biết kiên trung và cộng tác với ơn phù trợ của Chúa. Một lần nữa, Đức Maria, hiền thê rất thánh của Thánh Giuse, đã thể hiện một tình cảm thẩm thiết dành cho Ngài. Đức Maria cho biết Mẹ rất sẵn lòng chịu đau khổ thay cho Ngài, nếu như điều đó đẹp lòng Cha Trên Trời. Thánh Giuse không bằng lòng với điều ấy. Ngài chỉ muốn một mình gánh chịu đau khổ, vì muốn phần nào noi gương Đấng Cứu Độ, Đấng sẽ chịu vô vàn tang thương dữ dội.

Những cơn đau khủng khiếp trong lòng ruột Thánh Giuse lúc này đang ngấu nghiến Ngài. Thỉnh thoảng, Thánh nhân bị ngắt đi, một phần vì cơn đau, một phần vì tình yêu Thiên Chúa đang bùng cháy trong Ngài. Nhịp tim của Thánh Giuse đập rất nhanh, nhưng dịu lại đôi chút mỗi khi có sự hiện diện của Chúa Giêsu, đối tượng tuyệt vời của trọn khối tình yêu của Ngài. Mỗi khi được Chúa Giêsu đến bên cạnh và cầm tay, Thánh Giuse cảm thấy hoàn toàn thư thái và được ngắt trí. Trong khoảng thời gian ấy, Thánh nhân không cảm thấy đau đớn, nhưng được hoan hưởng những niềm vui thiên đàng.

Mặc dù Thánh Giuse muốn được giải thoát khỏi những ràng buộc của thân xác, như khi nghĩ đến việc phải từ biệt Chúa Giêsu

và Đức Maria là Ngài cảm thấy hết sức đau lòng. Qua cơn bệnh rất đau đớn này,³ Thiên Chúa đã giải gỡ Thánh Giuse khỏi mọi quẩn luyến trần thế. Ngay cả tình yêu của Thánh nhân dành cho Chúa Giêsu và Đức Maria, mặc dù linh thánh và tương đối hoàn thiện, cũng được thanh luyện, vì tình yêu ấy vẫn còn pha lẫn những yếu tố kiếm tìm tự thỏa.

Tình yêu Thánh Giuse đối với Chúa Giêsu và Đức Maria rất chân thành, chính trực và thanh khiết, nhưng vẫn còn pha lẫn với sự tự thỏa và niềm vui được sống bên cạnh những người thân yêu khả ái. Qua cơn bệnh này, Thánh nhân đã vui lòng chấp nhận cuộc chia lìa với hai Đấng mà không buồn phiền, nhưng hân hoan và sẵn lòng hy sinh sự thỏa mãn cá nhân để làm trọn thánh ý Cha Trên Trời. Thực vậy, trong quá khứ, mỗi khi chiêm ngắm Chúa Giêsu và Đức Maria, Thánh Giuse thường than vắn thở dài vì nghĩ đến rút cuộc sẽ có ngày phải xa cách hai Đấng. Tuy nhiên, giờ đây, Thánh Giuse đã được thanh thần trọn vẹn.

Mỗi khi nhìn thấy Chúa Giêsu và Đức Maria, Thánh Giuse thường thầm nhủ: "Hỡi Con yêu dấu của cha! Hỡi hiền thê yêu quý của tôi! Giờ đây, tôi đợi chờ ngày hạnh phúc tôi được sống bên Mẹ và Con trong nhà Cha Trên Trời!" Thánh Giuse rất ước mong cho mau đến giờ được về chốn vĩnh hằng, và Ngài giục lòng để quảng đại đón nhận những đau khổ. Lúc này, cơn đau đớn đã đến lên đến giai đoạn tột cùng và thường xảy ra vào ban đêm, lúc Mẹ Rất Thánh và Chúa Giêsu đang nghỉ ngơi. Thỉnh thoảng, Đức Maria đã kịp thời đến với Thánh Giuse, nhưng cũng có những lúc Thiên Chúa không cho Mẹ biết gì tình trạng của Thánh nhân, và đó là những lúc Thiên Chúa muốn thử thách Thánh Giuse qua việc bỏ mặc Ngài trong nỗi cô đơn, giữa những đau khổ mà không được trợ giúp.

Thực sự Thánh Giuse đã chịu rất nhiều đau đớn, và qua đó, Ngài cũng lập được rất nhiều công phúc. Thực ra Thánh nhân có thể gọi Đức Maria đến rất dễ dàng; tuy nhiên, Ngài lại không làm

như thế. Ngài thích đợi cho tới khi Thiên Chúa soi động cho Mẹ Rất Thánh. Với niềm tin tuyệt đối vào Thiên Chúa, Thánh Giuse thăm thĩ: “Ôi Thiên Chúa của con! Nếu như Chúa muốn con nhẫn nại và thầm lặng chấp nhận đau khổ, thì con xin vui lòng vâng theo. Chỉ xin Chúa ban thêm ơn thánh phù trợ, vì tự mình con, con không thể làm gì được.” Chìm ngập giữa thương đau, Thánh Giuse hướng tư tưởng của Ngài về những đau đón tương lai của Đấng Cứu Thế, và hiến dâng đau khổ của bản thân lên Thiên Chúa.

Lúc ấy, Thiên Chúa muốn tỏ cho Đức Maria biết những đau đón đang làm tội tình vị phu quân của Mẹ, và Mẹ đã mau mắn đến thăm Ngài. Đức Maria nhìn thấy Thánh Giuse đang trong bất động và vô cùng đau đón. Mẹ an ủi và áp cho Ngài những mảnh vải sườì ấm, đồng thời khẩn cầu Cha Trên Trời cho Ngài, cho đến khi Mẹ xin cho Ngài được bớt đau đón và được an ủi.

Đức Maria hỏi Thánh Giuse tại sao Ngài lại không lên tiếng gọi Mẹ đến giúp, và Thánh nhân đã trả lời: “Hỡi hiền thê của tôi! Xin đừng ngạc nhiên về điều ấy, bởi vì tôi tin rằng khi Thiên Chúa muốn cho tôi được bớt đau đón và được an ủi, thì chính Người sẽ tỏ cho Đức Nữ biết bệnh trạng của tôi và Đức Nữ sẽ đến để yêu thương nâng đỡ tôi. Vì thế, tôi phó thác trọn vẹn cho thánh ý Thiên Chúa và sự an bài của Người. Nếu Thiên Chúa muốn ban an ủi cho tôi, tôi xin đón nhận; còn nếu Người muốn để tôi quằn quại giữa đau thương, tôi cũng sẽ bằng lòng. Vì như thế, tôi sẽ tuân hợp thánh ý của Người.”

Đức Maria được an ủi vì những tâm tình của Thánh Giuse, và Mẹ cảm tạ Thiên Chúa về điều ấy. Mẹ chia sẻ với Thánh nhân về lòng nhân lành, sự an cần và những hoạt động kỳ diệu của Thiên Chúa. Thế là ngọn lửa tình yêu Thiên Chúa nơi tâm hồn Thánh Giuse càng bùng nóng hơn nữa; hai má của Thánh nhân trở nên đỏ hồng, và Ngài reo lên: “Ôi Thiên Chúa của con! Chúa tuyệt

vời nhường bao trong những hoạt động của Chúa! Lòng nhân lành của Chúa thật quá bao la! Con biết làm gì để thỏa lòng Chúa, để đền đáp tình yêu và lòng quảng đại của Chúa? Thực vậy, qua những cơn đau đớn này, Chúa đã đẩy con vào chỗ cùng khốn, nhưng Chúa lại ban ơn để giúp con nên mạnh mẽ!

“Chúa đã ban cho con niềm an ủi qua hiền thể thánh thiện và qua Chúa Giêsu yêu quý của con! Xin hãy tăng thêm những đau khổ cho con nếu như điều ấy đẹp lòng Chúa, con xin sẵn lòng chấp nhận; chỉ xin Chúa ban tràn đầy ân sủng cho con biết chấp nhận gánh nặng bệnh nạn một cách nhẫn nại và phó thác. Nếu như con đã hân hoan lãnh nhận những an ủi của Chúa, thì tại sao con lại không sung sướng đón nhận những cơn buồn thảm và đau đớn? Lạy Thiên Chúa của con, xin Chúa hãy xem, này đây con sẵn lòng chịu đau khổ, vì con không thích chỉ lãnh nhận toàn những niềm vui.”

Chúa Giêsu phải đi làm việc để lo liệu các nhu cầu của Thánh Gia, vì thế, thỉnh thoảng làm Thánh Giuse mới được hưởng sự hiện diện đầy yêu dấu của Người. Tuy nhiên, lúc nào Đức Maria cũng túc trực bên cạnh. Mẹ chỉ rời Thánh nhân khi đi chuẩn bị các bữa ăn. Thánh Giuse rất hài lòng với sự chu đáo như vậy, và mặc dù rất mong nhớ Chúa Giêsu, nhưng trong vấn đề này, Ngài hoàn toàn phó thác cho thánh ý Thiên Chúa. Thực vậy, đến những ngày cuối đời của Thánh Giuse, Đấng Cứu Thế đã không rời xa Ngài nửa bước.

Tuy nhiên, vào thời điểm này, Chúa Giêsu đã dành rất nhiều thời gian để ở bên cạnh Thánh Giuse; trong khi Mẹ Thiên Chúa thì hầu như luôn túc trực bên cạnh để chăm sóc phụ quân yêu dấu. Thế là Thánh Gia lâm cảnh nghèo khó cùng cực hơn trước. Tuy nhiên, Thiên Chúa Quan Phòng lúc nào cũng nâng đỡ các Ngài qua trung gian những người láng giềng tốt bụng hoặc qua các thiên thần.

Thánh Giuse kể cho Đức Maria biết những ước ao của Ngài về vấn đề thực phẩm, và Mẹ thường giục Thánh nhân hãy an tâm vì Thiên Chúa nhất định sẽ chu cấp những gì Ngài ước muốn. Và quả thật đúng như vậy. Mỗi khi Thánh Giuse thèm muốn trái cây hoặc một thứ đặc biệt nào đó, Thiên Chúa thường gửi đến cho Ngài như một ơn an ủi. Vì như đã nói trước, Thánh Giuse hầu như không còn thèm khát gì nữa, và vì thế, vấn đề ăn uống trở nên một cực hình cho Ngài. Nhiều lần Thiên Chúa đã ban cho Thánh Giuse thứ bánh mì trắng như tuyết mà Mẹ Thiên Chúa đã hết tình chăm sóc dọn cho Ngài, như một món quà đặc biệt từ trời ban xuống.

Thánh Giuse của chúng ta nhận thức rất rõ về tấm lòng ân cần của Thiên Chúa mỗi khi Thánh Gia gặp cảnh túng thiếu cùng cực, đôi khi một miếng bánh mì cũng không có. Trong cơn quần bách cùng cực, Thánh Giuse thường khẩn cầu Cha Trên Trời nhân lành chu cấp cho Con Một Người và cho Đức Maria, người mẹ thánh thiện nhất trong mọi người mẹ. Lời khẩn cầu của Thánh Giuse thường sinh hiệu quả tức thời qua việc Chúa Quan Phòng chu cấp những thứ mà Thánh Gia cần thiết cho cuộc sống.

Thánh Giuse đã chịu đựng đau khổ một cách tuyệt vời; thực vậy, Ngài rất vui mừng trong đau khổ. Bằng mọi cách, Ngài luôn tìm cách noi gương Chúa Cứu Thế và Mẹ Rất Thánh, nhờ đó, Ngài đã trở thành một bản sao tuyệt hảo của Chúa Giêsu và Đức Maria trong việc thực hành nhân đức. Ngay cả những lúc ngập tràn đau đớn, Thánh nhân cũng không bao giờ thốt ra một lời than van, nhưng chỉ chúc tụng và cảm tạ Thiên Chúa: "Ôi Thiên Chúa của con! Nếu đẹp lòng Chúa, xin hãy tăng thêm đau khổ cho con. Nay đây, con đã sẵn sàng! Con xin cảm tạ Chúa vì tất cả những gì Chúa đang gửi đến cho con, và con xin chấp nhận mọi sự từ bàn tay nhân lành của Chúa!" Mỗi khi kêu cầu thánh danh Thiên Chúa, tâm hồn Thánh Giuse cảm thấy được ủi an và Ngài

đã cảm tạ Thiên Chúa, bất chấp những đau khổ đầy dọa thân xác của Ngài.

Thánh ý Thiên Chúa muốn đẩy tớ trung thành của Người phải chịu thử thách nghiệt ngã hơn nữa để có thể lập nhiều công phúc. Vì thế, Thiên Chúa đã để Thánh Giuse cảm nghiệm một nỗi cô đơn nội tâm rất kinh hoàng. Thánh nhân không còn tìm được niềm vui trong các điều thiêng liêng nữa. Một đêm kia, khi đang trong tình trạng ấy, nỗi đau đớn của Thánh Giuse một lần nữa lại ngẫu nhiên Ngài thật kinh khủng. Thánh nhân kêu lên cùng Thiên Chúa để xin nâng đỡ, nhưng giờ đây, Ngài không nhận được một ơn an ủi nào như trước kia nữa.

Thánh nhân thở than: “Ôi Thiên Chúa của con! Điều gì đang xảy ra với con đây? Thật là một thảm trạng đã ập xuống mình con! Con đã sơ suất điều gì? Con đã làm phiền lòng Chúa điều gì, sao Chúa lại dành tâm bỏ con trong tình trạng khốn cùng này? Chúa Giêsu và Mẹ Rất Thánh của Người cũng đang ở cùng một mái nhà với con, mà sao con vẫn cảm thấy mình bị ruồng rẫy và không tìm được một chút an ủi. Chúa Giêsu và hiền thê rất thánh của con nhất định phải biết tình trạng thực sự của con, thế mà sao hai Đấng lại không đến an ủi con! Ôi Thiên Chúa của con! Xin đủ lòng thương xót đẩy tớ Chúa! Tuy nhiên, nếu thánh ý Chúa thực sự muốn con phải chịu ruồng bỏ, chịu đau khổ và không được an ủi như thế này, thì con xin vui lòng chấp nhận như vậy. Ước chi con luôn chu toàn thánh ý Chúa và biết chắc mình không xúc phạm đến Chúa là đủ!”

Sau khi đã thân thưa những lời thở than, và trong tình thần hoàn toàn phó thác theo thánh ý Thiên Chúa, Thánh Giuse gượng sức chỗi dậy đi ra ngoài và nhìn lên bầu trời, mong tìm được một chút ủi an, vì trước kia Ngài vẫn tìm thấy rất nhiều niềm vui khi làm như thế. Vậy mà bây giờ, khi nhìn lên bầu trời, ước nguyện của Thánh Giuse vẫn không được đáp ứng, khiến Ngài phải kêu

lên: “Hỡi anh bầu trời! Nơi ẩn chứa kho tàng của tôi. Trước kia, lúc nào anh cũng đoái đến tôi, thế nhưng giờ đây anh đã đóng cửa chặt kín trước mắt tôi, không cho tôi một chút khích lệ nào cả.”

Thánh Giuse đau khổ đứng lạng một lát; sau đó, Ngài trở vào nhà và nằm xuống trở lại. Tuy nhiên, Ngài cũng chẳng thể nghỉ ngơi được một chút nào vì cơn đau thì dữ dội mà tâm hồn thì quặn quại trong nỗi cô đơn. Thánh Giuse ứa trào nước mắt và khấn cầu Thiên Chúa soi sáng cho Ngài biết Ngài đã lỗi phạm cách nào, và điều gì đã làm cho Chúa phải lánh mặt, khiến Ngài bị ruồng rẫy và cô đơn như thế. Thánh Giuse vô cùng sầu não, không được một sự khích lệ nào cả.

Trong tình trạng hoàn toàn bị ruồng rẫy như thế, Thánh Giuse vẫn cảm tạ Thiên Chúa về điều ấy và tự phấn khích tinh thần bằng cách tự nhủ: “A, phải rồi; Đức Maria, hiền thê dấu yêu của tôi, nhất định rồi sẽ đến đây. Tôi sẽ có niềm vui được gặp Đức Nữ, và Đức Nữ sẽ đem lại an ủi cho tôi. Hơn nữa, Đức Nữ sẽ dâng lên Cha Trên Trời những lời khấn cầu để nài xin ơn thánh cho tôi. Chúa Giêsu dấu yêu của tôi cũng sẽ đến. Khi ấy, tâm hồn tôi nhất định sẽ được an ủi hoàn toàn và tinh thần tôi sẽ tìm lại được tất cả sự êm đềm đã mất.” Thế là Thánh Giuse tiếp tục chờ đợi Chúa Giêsu và Đức Maria trở lại với Ngài.

Tuy nhiên, Chúa Giêsu và Đức Maria đã để Thánh Giuse phải chờ đợi rất lâu, mãi tận sáng hôm sau mới đến thăm Ngài. Thiên Chúa đã tiên định như vậy để củng cố vị Thánh hơn nữa trong đức nhẫn nại và các nhân đức khác mà Ngài đang thực hiện. Thánh nhân không những chấp nhận hoàn cảnh với một tâm hồn đầy quảng đại và phó thác, mà còn khiêm nhượng và nhận mình bất xứng.

Thánh Giuse thở than: “Ôi, tôi chẳng đáng được Chúa Giêsu và Đức Maria tưởng nghĩ đến tôi. Tôi thực sự đáng bị hai Đấng

ruồng bỏ và xa lánh." Quả thật Thánh Giuse lo lắng Chúa Giêsu và Đức Maria đã thực sự ruồng rẫy Ngài vì tình trạng bất xứng của Ngài. Trước kia, Thánh nhân có lần đã từng trải nghiệm một điều có phần tương tự như vậy vì Ngài nghĩ mình bất xứng, không xứng đáng được sống chung với hai Đấng. Tuy nhiên, Đức Maria đã đến, và sau khi nghe vị phu quân thánh đức giải bày những ưu tư của Ngài, Mẹ Rất Thánh đã trấn an và bảo đảm Mẹ sẽ không bao giờ bỏ mặc Ngài.

Sau cùng, cả Chúa Giêsu và Đức Maria đã ở bên cạnh Thánh Giuse, và như mọi khi, chỉ cần nhìn thấy hai Đấng là Thánh nhân đã được an ủi. Thánh Giuse còn phải chịu một cơn đau đớn kinh hồn khác nữa, và Đức Maria đã dùng nhiều thứ thuốc thang để làm giảm bớt cơn đau cho Ngài, nhưng đó không phải là điều Thánh nhân mong ước. Điều Thánh Giuse thực sự ước mong là điều duy nhất có sức làm cho Ngài thỏa nguyện hoàn toàn và là điều Ngài sợ rằng Ngài đã đánh mất⁴: đó là chiếm hữu được ân sủng và tình yêu Thiên Chúa. Thánh Giuse đau đớn đưa mắt cầu khẩn nhìn Chúa Giêsu với trót cả tâm hồn: "Hỡi Con rất quý yêu và dấu ái của cha! Sự Thiện đích thực của cha! Con biết cha đang sống trong tình trạng nào! Vì vậy, xin Con đủ lòng thương mà cứu giúp cha Giuse có đơn của con đi!"

Chúa Giêsu cảm thông nhìn hiền phụ Giuse, nhưng Chúa vẫn để Ngài trong cảnh cùng khổ để Thánh nhân có thể lập thêm công phúc. Thế là Thánh Giuse tưởng Chúa Giêsu đã chê chối lời khẩn cầu của Ngài; tuy nhiên, Thánh nhân không than trách nửa lời, nhưng càng hạ mình hơn nữa: "Ôi Sự Thiện cao quý của cha! Giờ đây Con xử với cha như thế là đáng lắm! Thực vậy, cha đáng bị đối xử nghiêm khắc hơn thế, vì cha chẳng đáng được nhìn thấy Con ở đây. Con rất có lý mà chê chối những lời khẩn nài của cha, vì cha đã không cộng tác cân xứng với tất cả những ân sủng và phúc lành của Con. Cho dù Con có bỏ mặc cha trong tình cảnh này cho đến khi nhắm mắt lìa đời đi nữa, thì Con làm như thế

cũng đúng mà thôi. Cha sẵn lòng chấp nhận nỗi cô quạnh này để đền bồi sự vong ân và thiếu cộng tác của cha."

Thánh Giuse đưa mắt nhìn và thấy Đức Maria lo lắng tìm phương giảm bớt cơn đau cho Ngài. Thánh nhân thăm nhủ: "Hỡi hiền thê yêu dấu của tôi! Nếu Đức Nữ biết linh hồn tôi đang thoi thóp trong thảm trạng nào, có lẽ Đức Nữ sẽ nài xin cho tôi một chút thư thái. Tuy nhiên, tôi thấy ngay cả sự hiện diện khả ái của Đức Nữ giờ đây cũng không đem lại cho tôi một chút an ủi nào cả như trước đây tôi đã từng được hưởng. Vì vậy, tôi tin Thiên Chúa muốn tôi phải đau khổ và bị bỏ rơi. Tôi cúi đầu chấp nhận sự an bài của thánh ý Chúa. Với tất cả lòng khiêm nhượng, tôi muốn vâng trọn thánh ý Thiên Chúa của tôi."

Thế rồi suốt ngày Thánh Giuse liên li thực hiện những hành vi phó thác và nhẫn nại chịu đựng đau đớn. Trong khi đó, Chúa Giêsu và Đức Maria vẫn túc trực bên cạnh để nâng đỡ Ngài.

Thiên Chúa muốn thử thách lòng kiên trung của Thánh Giuse đến một mức còn cao hơn nữa bằng cách tha phép cho ma quỷ đến cám dỗ Ngài. Điều này đã xảy ra vào buổi tối hôm sau, Thánh Giuse vẫn còn trong tình trạng đau đớn và bị cắt hết mọi năng đỡ. Thánh nhân phải chịu một cơn đau kinh hồn, bị mất hết mọi nguồn an ủi. Đang khi phải chịu một cơn đau dữ dội như thế, Thánh Giuse còn bị cám dỗ nặng nề về sự bất nhẫn và ngã lòng. Như thế, ai có thể tưởng tượng nổi tình trạng Thánh Giuse phải chịu kinh hãi như thế nào. Tuy nhiên, Thánh nhân vẫn vững vàng tận trung với Thiên Chúa và tỏ ra một đức nhẫn nại vô địch. Thánh nhân đã đánh bại kẻ thù bằng lòng can trường không nao núng và nỗ lực thực hiện các hành vi tín thác vào Thiên Chúa, cả trong lúc dường như đã bị Người ruồng bỏ. Thánh nhân khẩn nài lòng thương xót và đại lượng của Thiên Chúa, và tin tưởng Người nhất định sẽ đến cứu trợ. Quả thật trong cuộc chiến này, Thánh Giuse đã phải thực hiện các nhân đức đến mức độ anh hùng nhất.

Sau khi kiên vững qua nhiều giờ trong cuộc thử thách rừng rợn, Thánh Giuse sốt sắng thực hiện hành vi phó mình hoàn toàn cho Thiên Chúa. Chính lúc ấy, Chúa Giêsu đã đến thăm Thánh Giuse. Vừa thoáng thấy Chúa Giêsu, ma quỷ liền trốn chạy, bẽ bàng và thất bại trước nhân đức của Thánh Giuse.

Khi thấy Chúa Giêsu giang tay bước đến, Thánh Giuse đã kêu lớn: "Òi Giêsu của cha, xin cứu giúp cha, cha đang gặp một cuộc thử thách vô cùng kinh khiếp." Thực vậy, cái chết hầu như đã sát kề Thánh Giuse. Nhưng giờ đây, được Chúa Giêsu phù trợ, Thánh nhân đã thoát khỏi mọi chước cám dỗ, và cơn đau cũng bắt đầu giảm bớt. Thánh nhân cảm thấy trong lòng được vững mạnh hơn, mặc dù vẫn chưa hoàn toàn được an ủi như lòng ước ao. Nhiều ngày sau đó, Thánh Giuse vẫn còn phải quần quai trong tình trạng cô đơn ấy.

Lúc này, vì cơn đau đã dịu lại, Thánh Giuse được thanh thản hơn và có thể thiếp đi đôi chút. Sau đó, Thánh nhân thuật lại cho Đức Maria tất cả những gì Ngài đã trải qua. Đức Maria không ngừng khích lệ phu quân hãy chấp nhận mọi sự một cách vui tươi và can trường, vì thánh ý Thiên Chúa muốn Ngài được sung mãn công nghiệp để nâng Ngài lên bậc rất cao sang trên nước trời. Đức Maria bảo đảm Thánh nhân đã được ân nghĩa cùng Thiên Chúa nên không lẽ nào Thiên Chúa lại phụ rẫy Ngài. Thực tế thì Thiên Chúa vẫn luôn luôn ở bên cạnh và ban ơn phù trợ giúp Thánh Giuse chịu đựng các cuộc thử thách. Hơn nữa - theo lời Đức Maria - Thiên Chúa rất thỏa lòng trước sự bền vững và trung thành của Thánh nhân.

Mặc dù những lời của Đức Maria không hoàn toàn cứu Thánh Giuse thoát khỏi cơn thảm sầu, nhưng cũng đem lại an ủi rất nhiều và giải thoát Ngài khỏi nỗi sợ hãi kinh hoàng đã phủ kín con người của Ngài. Với tấm lòng khiêm nhượng, Thánh Giuse cảm ơn và năn nỉ hiến thê yêu dấu hãy cầu bầu cho Ngài trước

thánh nhân Cha Trên Trời, để Thiên Chúa đừng từ bỏ Ngài trong cơn khốn khó cùng cực. Đồng thời Thánh nhân cũng nhờ Đức Maria cầu xin Cha Trên Trời ban lại cho Ngài - nếu như hợp với sở nguyện của Người - tất cả những niềm vui nội tâm mà trước kia Ngài từng hoan hưởng, bởi vì Ngài đã được rất nhiều ích lợi nhờ những ơn an ủi trong các lần Thiên Chúa yêu thương đến thăm viếng. Tuy nhiên, Thánh Giuse cũng khẳng định Ngài sẵn lòng không được một ơn an ủi nào cả nếu như điều ấy làm đẹp lòng Uy Linh Chúa hơn.

Đức Maria trấn an phu quân Giuse rằng Mẹ sẽ khẩn cầu Cha Trên Trời về điều ấy cho Ngài. Mẹ Rất Thánh luôn chiều theo những ước muốn của Thánh Giuse bằng cách thường xuyên dâng lên Cha Trên Trời những lời khẩn nguyện cho Ngài. Trên bình diện này cũng như trong các nhu cầu khác, Đức Maria lúc nào cũng tỏ ra là một người bạn đời rất mực trung thành vì Mẹ lo liệu tất cả cho Thánh Giuse. Những hành vi thân ái yêu thương, phục vụ ân cần, trao đổi vui tươi mà Đức Maria đã dành cho Thánh Giuse vượt xa mọi hành vi của bất kỳ phụ nữ nào đã từng thực hiện. Mọi phục vụ của Đức Maria đều thấm đẫm một tình yêu thấm thiết và một thiện chí chân thành, vì Mẹ hết lòng quý chuộng đời sống nhân đức hiếm thấy nơi lương quân của Mẹ.

Về phía Thánh Giuse, Ngài rất trân trọng tình yêu và sự quan tâm Đức Maria dành cho Ngài. Thực vậy, Thánh nhân rất ái ngại khi thấy một Đấng cao trọng như thế phụng dưỡng mình, vì Ngài quá biết phẩm giá Đức Maria thực sự cao quang như thế nào. Thánh Giuse thường suy tư phải làm thế nào để bày tỏ lòng tôn kính và yêu thương dành cho hiền thê dấu ái của Ngài.

Vào thời gian này, ánh mắt Thánh Giuse thường dõi theo bước chân của Đức Maria; sau khi Mẹ Rất Thánh đi khỏi, Thánh nhân liền chỗi dậy và hôn kính những chỗ bàn chân hồng phúc của hiền thê đã đặt lên. Thánh nhân tin rằng Ngài phải làm điều ấy để

biểu lộ lòng kính trọng Đức Maria cho cân xứng, và để minh chứng cho các thiên thần hiện diện biết niềm tôn kính sâu thẳm của Ngài dành cho người hiền thê rất thánh thiện. Thực vậy, Thánh Giuse cũng làm tương tự với Chúa Cứu Thế, nhưng với một cung cách còn kính cẩn hơn nữa, vì Ngài biết qua việc thờ kính Chúa Giêsu, Ngài cũng biểu lộ tâm tình thờ kính đối với Cha Trên Trời.

Thánh Giuse đón nhận bất cứ thực phẩm nào Đức Maria đem đến, và coi như manna từ trời ban xuống cho Ngài. Như đã nói ở phần trên, mặc dù không còn cảm giác thèm ăn, nhưng Thánh Giuse cố thắng vượt tính chán ăn và không bao giờ từ chối bất cứ món nào Đức Maria đem đến cho Ngài. Thánh nhân thường ăn một cách kính cẩn và tỏ ra sung sướng; và trên thực tế, Ngài đã được rất nhiều thỏa nguyện nhờ việc này.

CHÚ THÍCH

1. [Xem chú thích số 1, chương 14, và chú thích số 4 chương 4. - Lời dịch giả].

2. [Chị Jane Mary Thánh Giá cho chúng ta biết chị đã được mặc khải, trước khi qua đời, rằng Thánh Giuse đã được cảm nghiệm tất cả những đau đớn hối thương khó của Chúa Giêsu trong một mức độ vừa sức ...] (trích từ cha Faber, op. cit., p. 153). - Lời dịch giả].

3. Chúng ta hãy quan sát Thiên Chúa, trong sự quan phòng của Người, đã để Thánh Gia, qua Thánh Giuse, phải chịu những thử thách bệnh tật và yếu nhược phần xác và cuộc đau đớn kéo dài trước khi từ già cõi đời. Hơn nữa, nhờ những đau khổ ấy, Thánh Giuse đã được nâng lên tầm cao thần thiêng của bậc trọn lành nội tâm mà Thiên Chúa đã tiền định cho Ngài.

Những yếu nhược và đau đớn liệt giường rõ ràng không thể xảy ra trong cuộc đời Chúa Giêsu và cuộc đời Mẹ Rất Thánh. Chúng ta không đọc thấy ở đâu nói về Chúa Kitô phải chịu đau khổ vì bệnh tật;

Đức Maria cũng vậy, vì Mẹ đã được gìn giữ khỏi Nguyên Tội và những tội lỗi tởn tót nhất, nhưng là tác nhân đã sinh ra bệnh tật và cái chết cho nhân loại. Đức Maria đã chết để được trở nên giống Con Mẹ, nhưng cái chết thực sự không có quyền hạn gì trên Mẹ, vì Thiên Chúa đã dành cho Mẹ một lòng sùng ái đặc biệt.

Thật là một mất mát lớn lao cho những tín hữu tương lai nếu như họ không tìm được trong cuộc sống của Thánh Gia Nazareth một tấm gương để học biết chấp nhận những thử thách gian nan mà họ thường xuyên đương đầu trong cuộc sống. Họ có thể nhìn thấy nơi Thánh Giuse một tấm gương nhân nại kiên trung khi chịu đựng đau khổ phần xác, và nơi Đức Maria một tấm gương của lòng yêu thương phục vụ dành cho những người bệnh tật.

Nhờ ơn Chúa, họ sẽ nhìn thấy giường bệnh là một phương tiện để nên thánh. Với Thánh Giuse hấp hối, họ học biết cái chết thực sự có thể trở nên một điều đáng ước ao như thế nào. Đồng thời, họ sẽ nhận ra Ngài là vị quan thầy rất thần thánh cho giờ sau hết của mình, bởi vì qua cái chết tại nhà Nazareth, Thánh Giuse xứng đáng được coi là "vị trạng sư cho những người hấp hối."

Hơn nữa, Thiên Chúa đã tỏ lòng thương xót đối với Thánh Giuse qua việc để cho Ngài tử trần trước khi Chúa Giêsu ra đi thực hiện sứ mạng loan báo Tin Mừng cứu độ, rao truyền giáo huấn, và cuối cùng đã hy sinh mạng sống cho mọi người; và qua đó, Thiên Chúa chứng tỏ lòng thương xót đối với chúng ta bằng cách ban Thánh Giuse cho chúng ta như một mô phạm và như một người phù trợ.

Vấn đề Thánh Giuse đã qua đời vì bệnh tật hay vì tình yêu Thiên Chúa quá sung mãn đến nay vẫn chưa trở thành một niềm tin phổ biến. Tuy nhiên, sau đây là những nhận định của P. Lepicier, một thần học gia danh tiếng: "Về những bệnh tật phát sinh hoặc do những yếu tố di truyền hoặc do vấn đề dinh dưỡng, dù có thể xác quyết Thánh Giuse đã được cư mang cách thánh thiện bởi song thân rất thánh thiện, và lúc nào cũng sống một nếp sống đức hạnh, và do đó, trên căn bản, Thánh Giuse có một sức khỏe rất tốt, tuy nhiên, có thể nghĩ rằng vì vẫn còn có một yếu tố di truyền bất toàn trong đó, nên bệnh tật có thể đã xuất hiện trong cuộc đời Thánh Giuse, nhất là khi Ngài cao tuổi, và cái chết đã gần (*De S. Joseph*, p. 236).

4. Xem chú thích số 1, chương 14.